

ANADOLU YANGIN YERİ

Dudaklarımda bir türkü: "*Yangın yeri yaş yeri, ussul bas yavaş yeri*" veya sevgili Ahmed Arif 'in dediği gibi "*Dört yanım puşt zulası, dört yanım hançerdir benim*" .

Algılamamız yavaş çalıştığı için geç anlıyoruz. Bazen dumandan boğuluyoruz.. sonra giderek başlıyor kavruk yanmalar. Geçenlerde İstanbul'un göbeğinde, Taksim'de beş katlı bir apartman yanıyordu. Üst balkonda garibanın biri yardım bekliyordu. Önce ceketini tutuştu, söndürmeye çalıştı.. sonra umutsuz, kırgın bakışlarla aşağıya baktı, eminim dudağındaki mırıldanmalar kaderine küfür doluydu. Baktı, baktı.. dışarıdan yardım gelmeyeceğini görünce yanan apartmana girdi gerisin geri, yani ölüme yürüdü ve öldü...

Tanrım, biz bu filmi kaç kez izledik. Aklıma Kılıç Arslan geldi. İznik'te evi yağmalanmış, karısını kaçırmışlar, sekiz yaşındaki kızını pişirip yemişti azgın Haçlı sürüleri... Sonra bir iman ve inançla yürüdü, Haçlı sürüsünün üstüne; yendi, yenildi ve yendi.

Başka dramatik örnek I. Bayazıt 'tır. O da ölüme yürüdü. Kaçmak yerine vuruşarak ölmeyi tercih etti Azgın Timur 'a karşı. O da ailesini kaybetti, sonra yaşamını.. ama ölümü pahasına onurunu kurtarmıştı. Ölürken de onurun destanını yazdı.

Ve daha sonra Enver Paşa ! O da ölüme yürüdü, düşlerinin esiri oldu. Hürriyet ve Turan adına taa Afgan Dağları'nda buluştu ölümlerle... Bazen yazgıdan kaçmak olmuyor işte.

Makedonya

Üçüncü bin yıla on kala yangın başladı Makedonya'da. Aklımda Mostar Köprüsü kaldı. Mostar: Üç dine, beş ırka köprüydü. Hiçbir yerden yardım alamadılar. Yoksul halklar birbirini boğazladı durdu on yıl boyunca.. seyirciydi yeni İmparatorlar. NATO Kuvvetleri yangından sonra küllerini kurcaladı Makedonya'nın. Biz, sessiz bir gözyaşıyla, anlamadan, acıyarak baktık Makedonya yangınına.

Kafkasya

Eşzamanda en nazlı, en güzel yerimizde başladı yangın. Önce Ağdam , Suşa ve Zengezur sırayla yandı... Kafkasya iki yüz yıllık yazgısıyla yeniden buluştu. Yine milyonları bulan kaç-göçler. Beş yüz binleri bulan ölümler.. kimse ses etmedi.. sağır ve kördü herkes. Yurtsuzluğu bilenler hariç... Kafkas yangını söner mi? İki yüz yıldır durup durup alevleniyor. Dağlarımızı ateş aldı Çeçenistan'da. Şimdi yangın Dağıstan'da. Yananların tutunacak dalları kalmadığı için dinlerine tutunmuşlardı. Adları yoza-yobaza çıktı. İlkel, barbar ilan edildiler. "Azgın Vahabiler" dendi onlara. Oysa onlar; o dağlarda, Hürriyetlerinin esiri olmuşlardı. Bir gıdım Hürriyet, Hürriyet ne güzel kızdı. İki yüz yıldır o hayalin peşinde "ayakta öldüler" ! Şeyh Şamil 'in düşleri Kafkasya'yı ölüm tarlası yapmıştı.

Biz yine boynu bükük, umutsuz, içimizde tarifsiz bir elemle izledik durduk... Kafdağı'nın arkası, aşkların, acıların bahçesi, yiğitlik türküsü, özgürlük savaşçılarının taşı olmayan Anıt Mezarlığı ...

Tolstoy 'un dediği gibi, Ruslar Kafkasya'yı yendi ama onuru öğrenemediler.

Ortadoğu

İki bin yıllık yangın yeri. Her ataştan pay düştü bize. Yanıyor, dönüp-dönüp yanıyoruz. Daha dün bize ırak olan Irak . Oysa ne kadar yakınmışız Irak 'a... Ölümleri, yangınları gördükçe yanıyor yüreğimiz. Önce Kerkük 'le sarsıldık, sonra yüreğimiz yanmaya başladı Felluce 'de. Her bombada koptuğunu fark ettik elimizin kolumuzun... Tam bin yıl evvel de böyle başlamıştı: Yıkım, yağma, talan ve ölüm. Haçlı ordusuydu o günki adı... Urfa, Antakya sonra Kudüs nasiplenmişti yağmadan.

Şimdiki adı "*Demokrasi Savaşı*" .. demokrasi Zengin Yosmasıdır . Güzeldir, alımlıdır, biraz kanlı oluyor ama iyi bir şeydir. Ortadoğu'ya demokrasi kanlı geliyor. Anne karnından çocuğu almak için: Pala 'yı göğüs kafesine ilıştırıp ta kasığa kadar yırtıyorlar. Çocuğu kurtarıyorlar. Anne ölüyormuş kimin neyine...

Anlamak

Subaylarımızın kafasına çuval geçirdiler aşağılamak ve anlatmak için. Dün de gencecik polislerimiz kurşunlandı. İkisinin vücudunda da ABD mermileri... Anlatabiliyor muyum, beni dinliyor musun? Kelimeler kifayetsiz, ben biçareyim.. beni anlıyor musun?

Azrail kapımda; bazen dinimi, bazen dilimi bahane ediyor. "*Bu kaçınıcı ölümüm*" .. bu kaçınıcı yangınım.. yüreğim yanıyor, yüreğim.. anlıyor musun?..